

דף מידע

2389

פ' "משפטים"

אם כסף תלווה את עמי - מדוע "אם"?

ההלואה - חובה גמורה ומצוה מפורשת היא בתורה. "כי פתוח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסורו אשר יחסר לו" (דברים ט"ו). אך כאן, בפרשת משפטים, מופיעה מצוות ההלוואה בניסוח אחר - "אם כסף תלווה את עמי". דהיינו: אם ברצונך להלוות - תלווה, ורק אל תיקח ריבית; אבל אם אין רצונך להלוות - אינך חייב בזאת כלל. ואכן אומר רש"י בשם חז"ל: "כל אם ואם שבתורה - רשות, חוץ משלושה, וזה אחד מהן". תמוה א"כ הדבר: אם כוונת התורה לחייב את נתינת ההלוואה, מדוע נכתבה כאן לשון בלתי מחייבת? ויכוח ישן הוא בין בעלי המוסר. מהי הדרך הישרה שיבחר לו האדם בקיום המצוות? האם עדיף לקיים אותן מתוך הזדהות או מתוך קבלת עול? יש אומרים, ההזדהות עדיפה, לתת לעני מתוך אהבה ורחמים. "רחמנא ליבא בעי". ויש אומרים: לא כי, אלא הפוגש עני ברחוב יתן לו שתי פרוטות: האחת - להרגיע את רגשי הרחמים, והשנייה והעיקרית - לשם קיום המצוה.

דבר גדול מסיק המהר"ל מפראג מפסוק זה. זהו מקורה של הכפילות בהוראת התורה. הניסוח של המצוה בלשון "אם" - המשאיר את הבחירה ביד האדם עצמו - בא לומר לו: מחד גיסא, עליך לדעת שגם המצוות החברתיות והמוסריות הן מצוות ד'. ואפילו על החובה החברתית הבסיסית ביותר - "ואהבת לרעך כמוך" נאמר: "אני ד'!". אך מאידך גיסא, לא נכון יהיה אם תתייחס אל הזולת רק כאל אובייקט שאתה נדרש לקיים בו מצוות כאלה ואחרות. עליך לקיים את המצוה הזאת מתוך רגשותיך הטבעיים כאילו לא נצטווית על כך באופן מחייב. ואם תקיים את המצוה רק לשם שמים ללא רגשות אחריות והזדהות עמוקים עם מקבל ההלוואה - לא קיימת את המצוה הזאת בשלמות. העני הזקוק להלוואה - אדם הוא, ולא רק חפץ דומם המהווה אובייקט לקיום מצוות. עליך להרגיש שההלוואה שאתה נותן היא לאחיד, בן עמך - "העני עמך". עם זאת עליך לדעת שהקב"ה - אשר ברא את שניכם בצלמו ובחר בשניכם כבני עמו - הוא זה שנטע בך את תחושת הרחמים וההזדהות עם סבלו. א"כ אין סתירה בין שני הצדדים: האנושי והאל-לקי. ההזדהות עם העני היא, היא ההזדהות עם דבר ד'. לכן נאמר: "כסף תלווה את עמי" - לא "בן עמך", כי אם "עמי", עם ד' - "את העני עמך" - זה שאתה מזדהה אתו.

(מתוך אתר וורטס - אתר שיתופי לדברי תורה).

ברוך דיין האמת
כואבים ואבלים יחד עם
רחל קין, מנחם וחיה קין, איתן קין, מיכל שורר.
וכל בני משפחתם
על פטירתו של חברנו היקר **משה קין ז"ל**

השמחה במעונם
מזל טוב

לנירה ולבני ריטמן, לפנינה ריטמן ולכל המשפחה לנשואי הבת, הנכדה אורטל עם כפיר.
לחיה ולקוטי מרזל ולכל המשפחה להולדת הנכדה, בת לשחר ולעומר.

תורנות מרפאה: כונן בריאות - נהג אמבולנס: 054-6746373.

זמני שבת

16:51	הדלקת נרות
17:11	מנחה וקבלת שבת
08:00	שחרית
13:00	מנחה א'
16:30	מנחה ב'
17:59	צאת השבת

לפני שבוע ימים, עבר על כולנו שבוע כואב, בו ליווינו למנוחת עולמים, שלושה מחברי הקהילה. בשבת האחרונה, שבת פרשת יתרו, טרם הדרשה, עליתי לבימה ודרשתי מילים קצרות. לבקשת החברים, שפנו אלי, בשבת עצמה ובמהלך השבוע האחרון, אני שב ומפרסם בכתב את עיקרי הדברים:

"תדאג כל החבורה כולה..."

"אמר ר' חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:

אחד מן האחין שמת - ידאגו כל האחין כולן.

אחד מבני חבורה שמת - תדאג כל החבורה כולה"

(תלמוד בבלי, שבת, קה).

דברי חז"ל אלו, הדהדו לי בשבוע האחרון, עת נודע לנו שלא רק 'אחד מן האחים' או 'אחד מן החבורה' נסתלק מעמנו, אלא שלושה מהם... למרות שבראשית השבוע, בשל נסיעתי, לא זכיתי לצערי להיות עמכם, בשיחות שהיו לי, שמעתי גם שמעתי, על תעצומות הנפש הגדולות, ששבו ונחשפו כאן אצלכם... אנשי קהילת שלוחות היקרה...

בראשית דברי, אבקש לשלוח ברכת 'נחמה קרובה לבא' למשפחות היקרות: משפחת בייפוס, משפחת לוטן ומשפחת קין. מן השמים תנוחמו, ולא תוסיפו לדאבה עוד...

בדברי רבותינו ז"ל, מצינו שלושה פירושים, לביאור מהות הדאגה המתוארת במילים - "תדאג כל החבורה כולה":

א. יש מי שבאר שהדאגה האמורה כאן, היא למעשה ביטוי **לצער** העמוק והטבעי ביותר על אבדן חיים, של אדם שהיה כה קרוב וכה יקר לנו. **ב.** לעומתו, יש מי שבאר, שהדאגה היא מעצם **ההכרה** והתודעה בדבר סופיות חיינו. הכרה זו, אותה אנו מבקשים להדחיק בשגרת ימינו, צפה, עולה וגם ניצבה מול עינינו בשעת אבדן. מצבות האבן הנצבות דוממות בשבילי בית העלמין, מצבות הנצח, כאילו מבקשות להתריס בקול ולהכריז כנגדנו, שאנו לעומתם - "כְּחֶרֶס הַנְּשָׁבֵר. כְּחֶצִיר יִבֵּשׁ. כְּצֵל עוֹבֵר. וְכַעֲנָן כָּלָה. וְכְרוּחַ נוֹשֶׁבֶת. וְכַאֲבָק פּוֹרֵחַ. וְכַחֲלוֹם יַעוֹף"... ועם זאת, דווקא בכוח הכרה זו, להצמיח בנו הרהורי תשובה וקרבה לה' אלוקינו, שאין קצבה לשנותיו ואין קץ לאורך ימיו והוא "מִלֵּךְ אֵל חַי וְקַיִם". **ג.** יחד עם זאת, מצאתי שיש מי שפירש באופן שונה, שהדאגה, האמורה כאן, היא למעשה **הטיפול בצרכי הנפטר עצמו**, ופירוש המאמר על פי זה: "אחד מבני החבורה שמת, תדאג (=תטפל בצרכיו) החבורה כולה".

החל מרגע קבלת הבשורה המרה, מעגלים שונים עוטפים ותומכים את משפחות האבלים. החל מכם מעגל החברים היקרים, דרך מעגלי בעלי התפקידים בשלוחות, המלווים ברגישות ובמסירות רבה את המשפחות. כולם אנשים נפלאים ומסורים, העושים ללא לאות, ימים ולילות ומלווים ועוטפים, מכורח המציאות, גם בשעות האחרונות את החולה ומשפחתו: מזכירת הפנים שלנו רותם שכטר, גידי כהן ועמו הצוות הרפואי - חגית וקסמן, טובה נצר, אורה בן יהושע וחדווה צייגר. יחד אתם נהגי האמבולנס - שאול וויס, זיו שניידר ואבי בוכהלטר. למעגל זה חוברים בת שבע לרנר וצוות ועדת החברים - אליס כהן, שושנה זלוטניק וחיימק'ה שכטר. יחד אתם שושנה סטולפנר ואנשי הרווחה - מנחם סטולפנר ואברהם מ"ה שכטר. שמואל ברלוביץ ואתו חברי ועדת בית כנסת... ועוד... ועוד... **מעגלים מעגלים... החוברים בצניעות זה אל זה... שרשרת אנושית מקסימה היוצרת רקמה נאה של חיבוק ותמיכה... כקרן שמש מאירה, הפולחת את הרקיע ביום סגריר...**

אך ברשותכם, אבקש הפעם, בשם כולם, להודות מקרב לב לחבורה יקרה נוספת, הפועלת הרחק מאור הזרקורים. חבורה יקרה המקיימת את דברי חז"ל: "אחד מבני חבורה שמת - תדאג כל החבורה כולה" - ומטפלת ודואגת לצרכי הנפטר עצמו. חבורה זו זוכה בהיסטוריה היהודית לתואר 'חבורה קדושה', הלא הם 'החברה קדישא' היקרים שלנו, הדואגים במובן הפשוט ביותר, לכבוד האחרון בטהרת הגוף שהיה משכן לנשמה, חלק א־לוה ממעל, שבקש השבוע, לשוב אל האלוקים, זה שלוש פעמים...

תודה גדולה בשם כולם, לכם, אנשי 'החברה קדישא' בשלוחות, על היותכם פועלים בשקט ובצנעה, ברגישות ועדינות, בתעצומות נפש ובמסירות אין קץ. תודה על היותכם שליחינו לדבר מצווה. תודה על היותכם עושים מלאכה רגישה וקשה כל כך, בטבעיות כזו, שלא רבים מאתנו היו יכולים לעשותה...

תודה אישית לך, העומד בראש, אילן חרובי, ותודה אישית לכל אחד מחברי הצוות היקר שאתך: אבי בוכהלטר, דוד סנדהלם, מנחם סטולפנר, שלמה שרגא, שבתאי גרולמן, דן גולדנברג, צורי ביאלה ודני מאירפלד. תודה גדולה ואישית לכן הנשים היקרות: ג'ודי שניידר, ציפי שכטר, סנדי גולדמן, ג'ודי פולסטר, אורנה גולדנברג ונירה ריטמן.

אי אפשר להודות לכם, בלי להזכיר את הצוות הוותיק, האריות שבחבורה, שעמנו כאן היום: תודה אישית לך ר' יצחק דישון – מייסד החבורה הקדושה, שהתווה את מנהגי המקום, ומשמש עבורי ככתובת לשאלות ועצות בענייני טהרה. תודה גם לרעייתך, אסתר דישון. תודה ללאה כהן, חיים הופמן וחיה ערמון.

תודה גם לכל המסייעים, במעגל השני. תודה לכם: חיים פרלשטיין, קני גודלמן ואלחנן ולך.

תודה אישית, אני מבקש למסור לבני משפחתכם, **לבני הזוג ובנות הזוג**, השותפים עמכם מאחורי הקלעים, ומאפשרים לכם לעסוק במצווה כה יקרה זו.

חז"ל בתלמוד במסכת ברכות (ח.) אומרים: "ליבעי איניש רחמי אפילו עד זיבולא בתרייתא שלמא", דהיינו - לעולם יבקש האדם רחמים מן השמים, שיהא לו שלום כל ימי חייו, ואף ביום קבורתו, עד השלכת כף העפר האחרונה שבכיסוי קברו...

בכל פעם שאני רואה את כפות העפר המושלכות אל חלל הקבר, ואת הסבלנות הרבה שלכם, בתום הקבורה, לגרוף ברוך את פני הקרקע וליישר את רגבי האדמה, כאם העוטפת בשמיכה חמה ביום חורף קר את בניה... עולה בליבי תפילת רבותינו המרטיטה: "ליבעי איניש רחמי, אפילו עד זיבולא בתרייתא שלמא"...

אשרינו שזכינו בחבורה יקרה שכמותכם...

שבת היא מלזעוק ונחמה קרובה לבא....

ויהי רצון שנזכה מעתה רק לשמוע בקהלתנו, קול ששון וקול שמחה...

ברכת שבת שלום, הרב מיכאל.

הדף היומי
לאחר מנחה ראשונה

דרשה בענייני דיומא
תקיים בתפילה לפני תפילת מוסף

דבר הספד שנאמרו ע"י משה פורת בהלווייתו של משה קין ז"ל.

מוישלה, מוישלה קין, ידידי היקר מגיל 17, עת נפגשנו לראשונה בכפר הנוער הדתי בשנת תש"ט. בחלומותי הפרועים ביותר לא העליתי על דעתי שאני אצטרך להספיד אותך. הבוקר, בגמר תפילת שחרית בבית הכנסת שלנו, עת הודיעו את הבשורה המרה על פטירתך, חשתי כאילו מכבש כבד לוחץ עלי, רובץ עלי. לקח לי שעה ארוכה עד שהתחלתי לקלוט בשורת- איוב קשה זו, כמו שנאמר בספר איוב: "...עוד זה מדבר וזה בא ויאמר: אש הא-לוקים נפלה מן השמים ותבער וכו'." כן, בשורת איוב זו באה עלינו סמוך-סמוך אחרי 2 אסונות כבדים שנפלו בחלקנו תוך ימים ספורים..

משה קין, משה בן זליג-זאב ואסתר, נולד ב- כ"ו בסיון תרצ"ב (30 ביוני 1932) בעיירה נריוב בגליציה המזרחית - אז אוקראינה והיום פולין. עם פרוץ מלחמת העולם השנייה נדדה המשפחה ממקום למקום, מגטו לגטו. במהלך הנדודים הרבים הללו משה לקח חלק במלחמה במסגרת הפרטיזנים. כנער עבר משה באותן השנים אסון אחרי אסון, כאשר נרצחו כמעט כל בני משפחתו. בקיץ 1944 נכבש האזור ע"י הצבא הרוסי והנער משה הובא למוסד ילדים בעיר לבוב, אשר בשבילו היה אחת התחנות הרבות בדרכו לארץ ישראל: פולין, צ'כיה, אוסטריה ואיטליה. בשלהי 1946 הפליג מאיטליה באוניית "פלמ"ח" לארץ ישראל, אך האנייה גורשה לקפריסין, שם שהה משה עד מאי 1947. בגיל 15 הגיע לכפר הנוער הדתי. כעבור שנתיים הגיע במסגרת גרעין קיבוצי לשלוחות.

ב-1956 נשא לאשה את רחל הופמן, שתיבדל לחיי בריאות טובים וארוכים, אף היא ניצולת שואה, ויחד הקימו משפחה חמה לתפארת. נולדו להם 3 ילדים: מנחם, איתן ומיכל.

איש עבודה היית לנו, משה. בענף גידול ירקות למיניהם היית האיש המוביל, האיש המרכזי. המומחה החקלאי לכל דורש. תקופה זו הייתה תקופה של פריחה עבורך, ולא פחות עבורנו. הצלחת להטביע חותמך לא רק בענף הירקות. עד מהרה נבחרת לתפקיד מרכז משק. גם אחרי כהונתך כמרכז המשק המשכת לתרום מניסיוןך העשיר, שנים רבות השתתפת בועדות כלכליות שונות. זאת ועוד. כמחצית חיך בשלוחות היית איש הנהלת חשבונות, ובעיקר התמחירן. כתמחירן המשכת לתרום לשלוחות את כל-כולך ואת כל ניסיוןך שצברת - והכל למען הכלל. היית הראשון שפתחת את חדרי המשרדים ואחרון שכיבה את האור. בהיות דירתנו מאחורי חדר עבודתך, פעמים אין ספור ראינו בלילות חשמל דולק במשרדך.

מוישה, כולנו עקבנו בשנה האחרונה אחר מצבך הבריאותי וידענו את מכאובך.

מוישלה, מוישלה קין שלנו, איש משפחה מובהק היית. ילדיך ונכדיך גרמו לך תמיד - תמיד אושר ושמחה. אשתך, רחל היקרה, הייתה לאורך כל שנות נישואיכם האושר שלך. לאורך כל שנות נישואיכם שררה ביניכם אהבה רבה, אהבה למופת. אכן, הננו מאחלים לך רחל רפואה שלמה. יתן לך הקב"ה בריאות וכוחות להתגבר על האסון הכבד שפקד אותך. ואתם, מנחם, איתן ומיכל - ה' ינחמכם בתום שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד.

דברי פרידה לאבא משה - שנאמרו על ידי הבן איתן

אבא יקר, הייתה לי הזכות הגדולה להיוולד כבןך ולגדול בחסות איש גדול מהחיים. ממך למדתי מהי ענווה ואיך נותנים הכל למשפחה. נולדת ב-1932 בגליציה המזרחית בעיירה נריוב וכבר בגיל 10 נאלצת להתמודד עם זוועות הנאצים ושלוחותיהם, האוקראינים הרצחניים. בגיל 11 איבדת את כל משפחתך אשר נרצחה בדם קר ביערות ומשם החלה דרך ארוכה, אשר בסופה בנית את משפחתך הפרטית במדינת ישראל, עם אמא שעליה התחרית וניצחת בגדול. אבא היית אדם רחב אופקים עם ידע נרחב בכל התחומים, ממנו אנו ילדך, נכדיך וחבריך הקרובים נהנינו כל החיים. איש שיחה ונועם בחדס עליון והסבא הכי שווה בצפון. אשתי עפרה ז"ל תמיד אמרה: "בלעדיך אני יכולה להסתדר אך אביך הוא החשוב ביותר". ילדיי זכו לגדול צמוד צמוד לסבא וסבתא מדהימים וללמוד מקרוב את הדרך האמיתית בחיים. היית נערץ על כל חבריהם הרבים שאהבו לבוא ולשמוע ממך את הפנינים ואת סיפורי היסטוריית העמים. את סיפורך המרתק מתקופת השואה והעליה ההרואית למדינה ישראל הצעירה, זכו לשמוע דורות רבים בבית ספר קצרין, לשם נסעת מדי שנה מלווה באחד הנכדים האהובים. את הקיבוץ שאותו, כה הוקרת, שרתת בתפקידים בכירים: מרכז משק בשתי קדנציות, מרכז גידולי השלחין לאורך שנים ותמחירן ששלט בפרטים הכי קטנים בכל הענפים. במשחק השח שהוא משחק המלכים שיחקת מול חברים רבים ואפילו סימולטני בו זמנית מול מספר רב של מתחרים, תמיד היית בין המנצחים. לנו הילדים והנכדים מדי פעם לאחר ניסיונות רבים נתת להרגיש שגם אנחנו במאמצים רבים לנצח אותך יכולים. הזוגיות הנהדרת והעזרה ההדדית בינך לבין סבתא היו משהו מיוחד שאותו רק לעתים נדירות רואים והם מודל לחיקוי לנו, לילדים ולנכדים. אבא יקר, בגיל 80 חגגנו לך מסיבה משפחתית גדולה ששושי, בת זוגתי, ארגנה בגבע, והשמחה המשפחתית הייתה ענקית. ואז לאחר תקופה קצרה, אותך תקפה המחלה שקראת לה מחלת התרומבוציטים, שהמציא משה קין. התמודדנו בשנים האחרונות יחד במחלה המסתורית ההמטולוגית שתקפה אותך, כאשר בראש הכוח עמד דר' בולביק המדהים שלא ניתן לתאר את מסירותו במילים, וביחד עם צוות המרפאה והסיעוד של קיבוץ שלוחות הצלחנו להביא אותך לאיכות

חיים טובה, לחיך ולשמחה והרבה אירועים וכיף במשפחה. לאחרונה המצב אף השתפר וחזרנו ליהנות מהידע העצום שלך, הניתוחים ההיסטוריים וההבנות שניתן היה לקבל רק ממך. השבוע הגיע אליי טלפון מהמרפאה עד למוסקבה הקפואה, שוב המחלה המסתורית אותנו הפתיעה. חשבנו שאנחנו יודעים כיצד נכון להתמודד ואיך לנצח אך, הבוקר כשהגיע הטלפון ב-4:00 בבוקר הבנתי שאת הקרב הנוכחי הפסדנו. כשהגעתי הביתה ראיתי אותך בכורסתך יושב ברוגע כנסיך, וכך יאה לאדם גדול כמוך לסיים את החיים לאחר שתרמת מעצמך לכל כך הרבה אנשים. אבא יקר, החלל שהשארתי הבוקר עם לכתך קשה לנו מאוד, אנחנו ילדיך מנחם, מיכל ואני מבטיחים לשמור על מורשתך ועל אמא שתמיד עמדת לצידה וכה קשה עליה הפרידה. נוח בשלום על משכבך והיה מליץ יושר לכולנו.

דבר פרידה לסבא משה - שנאמרו על ידי הנכדה נופר

סבא יקר לי מפז:

אני עדיין המומה על כך שאני צריכה לדבר עליך בלשון עבר. ליווית אותי בכל תחנות חיי, מלידתי ועד בגרותי. זכיתי להיות הנכדה הראשונה לך ולסבתא שתבדל"א. אתה סבא לימדת אותי אהבה שאינה תלויה בדבר-מהי. אהבת אותי בכל מצב ובכל שעה, כשהייתי נחמדה וגם כשלא, לפעמים חשתי מתוסכלת מכך שאני לא יכולה להחזיר קמצוץ מאהבתך הרבה לי. ידעתי שאני יכולה להיות איך שאני ואתה תקבל אותי. אני חושבת שאתה נמצא בליבם של כל כך הרבה אנשים עם החיך שכמעט ולא ירד מפניך, עם לחיצת ידך החמה שהייתה תמיד כל כך מחבקת. כל פעם שיצא לי לחשוב על מה שעברת בילדותך בשואה, במפגש עם האכזריות הבלתי נתפסת, שכמעט כל בני משפחתך נרצחו, נדהמתי על הבית שאתה וסבתא הקמתם, בית שמלא בחום ואהבה, מסירות ונתינה, בית שלביקורתיות ולנוקשות אין מקום בו. כך היית עם ילדיך וכך גם זכינו אנו הנכדים לגדול כאשר אתה מעורב בגידול של כל אחד מאתנו. היית סבא כל כך מיוחד שהיה מקום לכל אחד ואחת מאתנו, גדלנו והתבגרנו אצלכם בבית. כולנו עברנו בכיסא של האופניים שלך עד שפשוט כבר לא נכנסנו אליו ואז היה ברור שמפנים את המקום לבא אחרים. כמעט כולנו היינו מבליים את אחר הצהריים בילדותנו אצלכם בבית. לי, סבא, היה מקום מיוחד אצלך (ויסלחו לי שאר הנכדים), תמיד התפעלת ממני וחשבת שאני האדם הכי נהדר שיש. אני מרגישה שזכיתי באהבה שלא תמיד הרגשתי ראויה לה. ליווית אותי מילדותי כשאבא היה בלימודים ומילאת תפקיד מרכזי בחיינו. אמא הייתה אומרת "בלי איתן אני יכולה להסתדר אך בלי סבא משה, אין סיכוי". בהמשך אני זוכרת שכל יום שיש בערב, הייתי מגיעה לישון אצלכם. גם אם חזרתי מהחברים מאוחר, הייתה מחכה לי מיטה מוכנה ובבוקר תה עם לימון ועוגיות של סבתא. לאחר מכן, בתקופת הרישיון התנדבת ללוות אותי כדי לעשות איתי קילומטראג' רציני כדי שאוכל לקבל את הכפתור המיוחל. בזה גם נזכרנו אני ואתה כמעט כל שבת שהייתי, בשנה האחרונה. כשהתבגרתי עוד קצת היינו עושים טיולי אופניים משותפים בעמק היפה שלנו. כך בכל תחנה בחיי כאשר התחלתי משהו חדש, כשנסעתי לחו"ל לטיול, היית שומע ומיד מתעקש שחלק מזה עליך, לא הסכמת לקבל סירוב, ואני זכיתי שתפנק אותי. בשנתיים האחרונות לצערי, עיקר זמני האיכות שלנו היו בבית החולים בלניאדו. זו גם תקופה שהיה לך יותר קשה רגשית ופיזית. היית אומר לי- "לך יש יכולת להקים אותי כשהכי קשה לי, את באה ומצליחה להוציא אותי מהמצב שלי ולשמח אותי, רק את". ואני הייתי חושבת לעצמי שאין אדם בעולם שכל כך מתפעל ממני ומשייך לי כאלו כוחות, שאני אפילו לא מרגישה שקיימים בעוצמה כזו. תודה סבא על נתינה אינסופית, אין ספק שיש לך חלק גדול ומשמעותי במה ובמי שאני היום. תודה שהיית, שנחת, שתמכת ושבעיקר קיבלת. סליחה אם לא הייתי נוכחת מספיק בשנים האחרונות, מקווה שקיבלת ממני לפחות טיפה ממה שאני זכיתי לקבל ממך.

לך סבתא רחל היקרה-האישה עליה "נלחם" כדי שתהיה שלו. רוצה לתת בעיקר חיבוק גדול. אין ספק שביחד הקמתם משפחה לתפארת בהרבה חום ואהבה. ולכם מנחם, אבא ומיכל תודה שלימדתם ועודכם מלמדים אותנו ואותי "כיבוד אם ואב" מהו, בטיפול במסירות רבה ובאהבה רבה.

סבא יקר-אני נפרדת ממך עכשיו לשלום. כבר מתגעגעת תהיה חסר לי ונראה לי שגם לעולם. נוח בשלום. אוהבת נופר.

הספד לדוד משה קין ע"י האחיין מנחם אלטמן

את דרשת בר המצווה שלי לפני למעלה מחמישים שנה שכתב יוסף ברלוביץ פתחתי "אורחים יקרים ברשותכם אתחיל בדברי תורה"

וסיימתי: "לרחל ומשה קין היקרים שפתחתם לי ולאחי את ליבכם ואת לבבכם".

דו המשמעות הזו מציין שני רבדים את הלב האישי ואת יכולת הנתינה הלבבית הפנימית האין סופית שזכינו לה מאז וללא הפסקה עד היום.

ב- י' אלול תשכ"ב 1962 באנו לשלוחות. מה היה אז לתת? מצנן לא היה לכל אחד, טפטפות שברוח קיררו קצת, שירותים משותפים ל- 4 משפחות, חדר אחד שכלל מיטות מקופלות, ארון בגדים, שולחן, כמה כסאות ושירותים משותפים. אחרי כן, קיבלנו את שיכון אשכול שני חדרים ומטבח בשטח קטן ממטר מרובע אחד, מזון בסיסי וזהו, זה מה שהיה אז...

כן היה רוחב לב ללא גבולות, נתינה ואכפתיות בלי סוף!

אני חושב, שבמשך שנים רבות מאוד אימצתם כמות אנשים שדומה למשתתפים בהלוויה. ויתרתם על הנוחות האישית בלי גבולות בכלל, ומה היה אז לתת?

אימצתם את שנינו, הובלתם אותי לחופה כהורים, כי הוריי כבר לא היו אז, ולא היה טבעי יותר מאשר הדוד והדודה משה ורחל קין.

הדוד משה איש מבריק, אינטלקטואל אמיתי שעבר קורס מרכזי משק במדרשת רופין של אז, והדודה רחל טיפלה בילדיה שלה ובנו לבד במשך תקופה ארוכה.

מתמצא בכל נושא, כשבגרתי ולמדתי הייתי מתקשר ומשוחח עם הדוד על הכל: חברה, מקרו ומיקרו כלכלה, ומקבל תובנות אמת.

אי אפשר היה להרגיז את הדוד משה, אני זוכר שביקשו ממני ללחוץ עליו כילד בן 11-12 להיות בוועדת תרבות, כי אז נקבל מה שנרצה....

הדוד משה - אנחנו צריכים את שניכם כאן, תהיה מליץ יושר לדודה רחל, לבריאות ואריכות ימים שהיא העוגן היחידי שיש ושנשאר לנו כאן. היה מליץ יושר לילדיך ולנכדים לבריאות רבה.

בעולם יש כמות מסוימת של טוב, וכשעלה הדוד משה לשמיים לקח אתו חלק מהטוב שיש.

"חבל על דאבדין ודלא משתכחין".

ת נחומים על משה יקירנו

נ שמתו השיב לבורא, והלך מעמנו.

צ ביטה בליבנו עמוק נשארה

ב לעדיו קשה לתאר, ויהא אחרת.

ה וא היה איש שיחה וידע רב לתפארת

דמותו ומעשיו - ישארו עמנו לעד.

רחל ארצי.

לחברי קיבוץ שלחות היקרים,

לא עבר זמן רב מאז לכתו של אבא, ושוב אנו כאן באותן נסיבות קשות וכואבות, הפעם על לכתה של אמא.

אנו רוצים להודות מעומק הלב על הטיפול המסור לו אבא ואמא זכו בשנותיהם האחרונות. היו אלו שנים קשות ומורכבות, וברור לנו שבזכות שיתוף הפעולה משני הצדדים הקיבוץ והמשפחה, הורינו קיבלו את המיטב והמירב.

תודה לצוות המרפאה שדאג וטיפל במסירות בהורים.

למרכז ו. בריאות גידי כהן שברגע שנבחר למרכז הועדה היה לנו לאוזן קשבת, והפגין רגישות מיוחדת לטיפול בנושא. על כך תודה מיוחדת.

יתר על כן, אנו רוצים להודות "לחברה קדישא" בראשותו של אילן חרובי שעושים עבודתם במסירות נפש. בארגון מופתי וביעילות רבה.

תודה לכל החברים על הדאגה הרבה לנו במשך השבעה.

נתת לנו הרגשה של בית חם ותומך.

נקווה שניפגש שוב על מדרכות הקיבוץ, אבל רק בשמחות.

שלא נדע עוד צער.

נעה, מיכאל, אורי, חדוה, נעמי, שולה ומיה וכל המשפחה.

"מוסר כליות והרבה לב"

שיחה עם אילנה דרור (חופמן)
בעקבות התהליך שעברה שבסופו החליטה
לתרום אחת מכליותיה לאדם זר.

**השיחה תתקיים אי"ה השבת פרשת "משפטים" (14.2)
מיד לאחר תפילת מוסף בבית הכנסת.**

קריאת תהילים ע"י נשים

**תתקיים בשבת בבית המדרש בשעה 16:30
נשים מוזמנות.**

מועדת בית כנסת

ביום רביעי, כ"ט שבט, ר"ח אדר (18.2)
יתקיים שיעור בבית המדרש בשעה 20:30.
ע"י החבר עוזי פז מעין הנצי"ב בנושא: גבורתה של אסתר. (להביא מגילת אסתר)
נורה דיגורקר.

מועדת בנים

מזל טוב וברכות

לענבל ולשלמה לנשואיהם, שתזכו לבנות בית נאמן בישראל.
לבר קין עם שחרורך מצה"ל מאחלים לך הצלחה רבה בחיים האזרחיים.
לעדי אריאל שסיים קורס קצינים. גאים בך.
לסתיו ולשרון לאירוסיהם.
עידית חרובי.

מחנות הבגדים

עושים מכירת צדקה - ביד שניה!

ביום שני כ"ז שבט (16.2) בין השעות 9:00-12:00 ו- 18:00-19:00
ניפתח את "יד שניה" למכירה.

יהיו גם פריטים חדשים כמו: מפיות בד, ראגרים, קישוטים לשולחן,
מפיות לתינוקות (תפירת יד של דבורל"ה) ועצמים מהנוי.
התרומה לטובת המחלקה האונקולוגית המוקמת בבית חולים "העמק".
להתראות שושנה וטובה.

על טיולים בעולם נשמע מפי חברי שלוחות
חויות. מפגשים מעניינים, תמונות, וסיפורי מסע.

נפגש על כוס קפה בבית ד'ורא עס:

יחיאל ועפרי נזרי
אוויות אנפאל
שירה וריקודים נפלאיים
ביום ב' כ"ז שבט 16.2.15

פרץ חייקין
סיפורי הרפתקאות
אוויות אלו"ם
ביום ב' י"ח אדר 9.3.15

גידי כהן
"ננסים ארכי"
מסע אביא רבנו בארה"ב
ביום ב' ג' ניסן 23.3.15

מטיילים בעולם "על הכורסה"
המפגשים יתקיימו אי"ה בבית ד'ורא
כשעה 20:30
בואו בשמחה ועדת תרבות

שרים בפורים

הוי נוסטלגיה, נוסטלגיה השנה אליך לא נתגעגע. בזיכרונות רחוקים לא נשקע.
כי השנה נשיר שירים חדשים, כאלו חמים וטריים שמן התנור כרגע יצאו.
המושמעים ברשת גימל ובגלגל"צ בכל יום.
תהיי חזקה, כמו שאת יודעת, תהיי חזקה, זו שלא נכנעת.
כי פורופופופה, פה זה לא אירופה, פה זה ישראל תתחיל להתרגל.
ברוך הבא אל העולם, הכול גלוי ונעלם, אל תישבר גם שבוער, כי אין מושלם כמו לב חסר.
ואותם פרטים קטנים שגונבים לנו את הלב, האור המהבהב בקצה המנהרה, חייל ביום שישי
שחוזר בחזרה, שמש בשדה וספסל עליו ישבנו. הדברים הכי פשוטים שעושים אותך שלנו.
או תן לי מנגינה שתעלה אלי הביתה, תן לי מנגינה שתשאיר אותי נקי, מנגינה שתעלה ניגון
בכל החדרים. היום אתה רואה במשקפיים רק אפור, מחר אפשר לראות דרכם שוב את האור.

כל הקיבוץ נחלק לקבוצות
חזרות על השירים, העמדה ותנועות
כי תיכף פורים והמלאכה רבה
אז קדימה כולנו לעבודה ולשירה.

הכול תלוי בקול שלך אומר בפנים, תחשוב טוב יהיה טוב! תאמין!

מסיבת פורים תתקיים בע"ה ביום רביעי י"ג אדר (4.3), לאחר קריאת מגילת אסתר.
המסיבה לכל המשפחה, כל הקהילה נחלקה לקבוצות, כל קבוצה תבצע שיר עכשיו כראות עיניה.
כולם מוזמנים להשתתף בחזרות אליהן תוזמנו ע"י ראשי הקבוצות.
מקווים לשיתוף פעולה של כולם. יחד נעשה ונצליח!
אביטל והצוות.

מבצע "משלוחי מנות" בשלוחות יוצא לדרך

תזכורת - לא לשכוח למלא את הבחירות למשלוח מנות-

<http://goo.gl/forms/5WFqVU4K99> (הקישור זמין גם בהודעות באתר שלוחות ב"קהילנט").
עד להיום 55 משפחות הגישו תשובות. התאריך הסופי להגשה הוא יום שלישי (17.2).
למעוניינים בקבלת טופס קשיח/סיוע במילוי באינטרנט, נא לפנות לאילנה מאירפלד.
צוות משלוחי מנות - ג'ודי שניידר, אילנה מאירפלד ואורן גל.

מהמרכזית

החל מיום שישי הבא א' אדר (20.2) לא תהיה יותר "שמירה בצד" של לחמניות / חלות ע"פ בקשותיכם. נשתדל לדאוג שיהיה מספיק מהמגוון הקבוע. במקרים חריגים כמו נסיעה וכו' נתחשב. מקווים להמשיך לשרת בנאמנות את ציבור הקונים, אך העומס מאד מקשה ללקט את ההזמנות. אתי בשם הצוות.

מענף המזון

החודש האחרון היה לא פשוט לכולנו, העלייה החדה במחירי הארוחות הביאה לכך שחברים בחרו לא לבוא לאכול בחדר האוכל, וזה מורגש מאד. לפני כחמש שנים כשהתחלנו את הפרטת המזון חוינו את אותו התהליך, ולאחר זמן חזרו חלק מהחברים לאכול בחדר האוכל. אנחנו עושים כל מאמץ לשפר, לגוון ולדאוג לאוכל ברמה טובה ומקווים שמהלכים אלו יביאו את האוכלים חזרה.

מכונת שטיפת כלים בשרית:

בשבוע הבא נפרד ממכונת השטיפה הגדולה לאחר שנים רבות שבהם היא שרתה אותנו בנאמנות ובצורה הטובה ביותר. את המכונה תתפוס מכונה קטנה קומפקטית וחסכונית יותר כדוגמת המכונה החלבית הנמצאת מזה זמן. החלפת המכונה תאלץ את צוות המטבח להיערך אחרת ממה שהיה עד עכשיו. בקשתנו מציבור האוכלים לתת לנו את הזמן הדרוש עד לארגון מחדש של מערך הורדת הכלים.

כאן המקום גם לשוב ולפנות לחברים לא לשמור בבטן, דברו אתנו, כל אחד מצוות ענף המזון מוכן לקבל, לשמוע, לנסות, ולשפר. אנחנו מוכנים לקבל ביקורת וגם מילות תודה והצעות. בתקווה לימים טובים. דיוויד וצוות ענף המזון.

בקשות להעברת חיוב בתוכנת סידור רכב

נא לשים לב - כאשר מבצעים בתוכנת סידור הרכב בקשה להעברת חיוב על נסיעה, יש לוודא שמי שאליו הופנתה הבקשה מתייחס אליה. ללא אישור של הגורם אליו הופנתה הבקשה, החיוב יחזור למבקש עם סגירת הנסיעות לאותו חודש, שמתבצע בדרך כלל עד ה- 7 לחודש העוקב.

יורם.

משולחנה של מזכירת הפנים

"ולכאורה עסקנו בשלנו
רק בשלנו
בלי לבקש גדולות ונצורות.
שלווה מופרת
וכבר אחרת
ואין טעם לכסות
כי בפתח נכנסות -
התמורות." /רחל שפירא

מזל טוב - לערבה גלעד ולשי סרור שהודיעו על רצונם להינשא. ברכות לכל המשפחה.

השבוע התחיל בפרידות והסתיים בפרידה. ביום שישי שעבר נפרדנו מחברינו משה קין ז"ל. החיך האופטימי, המילה המחזקת והזיכרון האירגוני שלו יחסרו לנו כל כך. תנחומים לרחל, מנחם, איתן מיכל וכל המשפחה. מבעד לאבל שעטף את קהילתנו בזמן האחרון צריך לשים לב לנחמות שהחיים מזמנים לנו ובכך שומרים על איזון מבורך. בשבועיים האחרונים ב"ה נולדו לחברי שלוחות שישה נכדים/נינים (שתיים מתוכם תינוקות של תושבים). בשעה טובה זכינו להכניס תחת חופה וקידושין שתי בנות משק, חגגנו בת מצווה, קבלנו דרגות והטבע שסובב אותנו עושה את שלו ולא מחסיר מיופיו.

בשבת שעברה אירחנו משפחתון מכפר הילדים תלפיות שבחדרה. המשפחתון מורכב מזוג מדהים עם שני ילדים קטנים שמטפלים, מגדלים, תומכים ואוהבים עשרה ילדים מקסימים (שהוצאו מבתייהם בצו של בית משפט) עם עזרה של שתי בנות שרות לאומי. תודה לבטי ואריאל פרלשטיין שעזרו לי לארח את החבורה המיוחדת הזו. תודה לילדי החטיבה שהתגייסו ללוות ולהפעיל את הילדים. תודה לצוות המטבח ולתורנים. הכוונה הייתה לתת למשפחתון חוויה מאווררת, שוברת שיגרה. אין לי כל ספק שגם אנחנו נתרמנו מכך.

אסיפת חברים - אסיפת החברים שהייתה אמורה להתקיים במוצ"ש שעברה תתקיים אי"ה במוצ"ש פ' "תצווה" (שבת זכור) ט' אדר (28.2). אנא רשמו ביומנים. נוכחותכם באסיפה זו חשובה מאוד.

מהמזכירות

מיקום השכונה החדשה - בשל מספר גורמים הוצע להעתיק את מיקום השכונה החדשה למשבצת הקרקע שנמצאת מערבית לשכונת תבור. הנושא נידון ואושר תחילה בועדת תכנון ומשם הובא לאישור המזכירות. המזכירות אישרה את המיקום ואת שינוי תווי הגדר. מכתב המפרט את הנסיבות, הגורמים והמיקום יישלח בהקדם לחברים ע"י מוטי תורן (האחראי על הפרויקט).

שבת-שלום רותם.

שעות הארוחות בחדר-האוכל
ליל שבת מיד לאחר התפילה
שבת צהריים 11:30.

שבת - שלום
חודש - טוב

משנכס אדר מרבים בשמחה

